

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นในการดำเนินการด้านประกันคุณภาพ
ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่เกณฑ์คุณภาพการศึกษา
เพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPEX300)

Factors Influencing the Needs Analysis for Quality Assurance Operations in
the Faculty of Education, Prince of Songkla University, towards the
Educational Quality Standards for Excellence (EdPEX300)

ณรงค์ศักดิ์ ครอบคอบ¹, กิตติญา ปิ่นแก้ว¹, วงศกร ณรงค์^{1*} และ สุธิดา จำนงจิต¹
Narongsak Robkob¹, Kitiya Pinkaew¹, Wongsakorn Narong^{1*}, Sutida Jamnongjit¹

¹ สาขาวิชาวิจัยและประเมิน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี 94000

¹ Division of Research and Evaluation Faculty of Education, Prince of Songkla University Pattani Campus, 94000

*Corresponding Author: n_wongsakorn@hotmail.com

Received 30 กรกฎาคม 2567; Revised 29 ตุลาคม 2567; Accepted 5 พฤศจิกายน 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาระดับความต้องการจำเป็นในการดำเนินการด้านประกันคุณภาพของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ สู่เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นในการดำเนินการด้านประกันคุณภาพของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ สู่เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ บุคลากรคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำนวน 70 คน ซึ่งกำหนดขนาดด้วยโปรแกรม G*Power จากนั้นทำการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นในการดำเนินการด้านประกันคุณภาพของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ สู่เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ ไข่มাত্রประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าดัชนีความต้องการ ระหว่าง .67-1.00 ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามอยู่ที่ .728 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดัชนีความต้องการ การวิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุคูณ การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า (1) ความต้องการจำเป็นในการดำเนินการด้านประกันคุณภาพของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ สภาพการดำเนินการปัจจุบัน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28 และสภาพการดำเนินงานที่คาดหวัง ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 การดำเนินงานทั้ง 4 ขั้นตอนประกอบด้วย ด้านการวางแผนปฏิบัติงาน ด้านการปฏิบัติตามแผน ด้านการตรวจสอบประเมินผล ด้านการนำผลประเมินมาปรับปรุงงาน โดยสภาพการดำเนินการปัจจุบันมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าสภาพการดำเนินงานที่คาดหวังทุกข้อ แสดงให้เห็นว่าการดำเนินการด้านประกันคุณภาพทั้ง 4 ขั้นตอนเป็นความต้องการจำเป็นทุกข้อ ซึ่งการดำเนินงานที่มีค่าความจำเป็นสูงที่สุดคือ ด้านการปฏิบัติตามแผน (0.57) รองลงมาคือ ด้านการนำผลการประเมินมาปรับปรุงงาน (0.51) ด้านการตรวจสอบประเมินผล (0.5) และด้านการวางแผนปฏิบัติงาน (0.49) ตามลำดับ (2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นในการดำเนินการด้านประกันคุณภาพของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ คือ $Y = 2.547 - .161X_3 - .15X_2 - .118X_4 - .087X_7$ (โดย Y = ความต้องการจำเป็นในการดำเนินการประกันคุณภาพ X_3 = ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม ของบุคลากรต่อการประกันคุณภาพ X_2 = ปัจจัยด้านการบริหารจัดการและงบประมาณ X_4 = ปัจจัยด้านทัศนคติของ บุคลากรต่อการประกันคุณภาพ X_7 = ปัจจัยด้านความรู้

ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบประกันคุณภาพ) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .903 และตัวแปรปัจจัยทั้ง 4 ตัวร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความต้องการจำเป็นในการดำเนินการประกันคุณภาพได้ร้อยละ 81.6

คำหลัก: ความต้องการจำเป็น, ประกันคุณภาพ, เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ

Abstract

The purpose of this research is to (1) study the level of necessity for implementing quality assurance in the Faculty of Education, Prince of Songkla University, to meet the EdPEX300 educational quality standard, and (2) examine the factors influencing the necessity for quality assurance in the Faculty of Education, Prince of Songkla University, towards achieving this standard. The research sample consists of 70 personnel from the Faculty of Education at Prince of Songkla University, Hat Yai Campus. The research instrument used is a questionnaire measuring factors influencing the necessity for quality assurance, utilizing a 5-point Likert scale, with an index of item-objective congruence (IOC) ranging from .67 to 1.00 and a reliability coefficient of .728. Statistical analyses conducted in this research include percentages, means, standard deviations, Modified PNI, multiple regression analysis, and correlation analysis. The findings indicate that (1) the necessity for quality assurance in the Faculty of Education is at a moderate level for the current operational state, with a mean of 3.28, while the expected operational state is at the highest level, with a mean of 4.55. All four stages of operations-planning, implementing, evaluating, and improving-show a lower current mean compared to the expected mean, indicating that all stages are necessary. The stage with the highest necessity is the implementation stage (0.57), followed by the improvement stage (0.51), the evaluation stage (0.50), and the planning stage (0.49). (2) The predictive equation for factors influencing the necessity for quality assurance is $Y = 2.547 - 0.161X_3 - 0.15X_2 - 0.118X_4 - 0.087X_7$ (where Y = necessity for quality assurance, X_3 = factor of staff participation in quality assurance, X_2 = factor of management and budget, X_4 = factor of staff attitude towards quality assurance, X_7 = factor of knowledge and understanding of quality assurance), with a multiple correlation coefficient of .903. These four factors together explain 81.6% of the variance in the necessity for quality assurance.

Keywords: need necessity, Quality Assurance, Education Criteria for Performance Excellence

1. บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ได้ให้ความสำคัญในเรื่องการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษา โดยได้กำหนดเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาไว้ในหมวดหนึ่งโดยเฉพาะ ซึ่งก็คือ หมวด 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องได้ตระหนักและดำเนินงานได้อย่างถูกต้องและครบถ้วน ซึ่งถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง โดยจะต้องมีการจัดทำรายงานเสนอต่อหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องและเปิดเผยต่อ

สาธารณะชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการศึกษาและเพื่อการรองรับการประเมินคุณภาพจากหน่วยงานภายนอก [1]

สถาบันอุดมศึกษามีความตื่นตัวและให้ความสำคัญกับคุณภาพภายในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้เป็นที่ยอมรับจากสาธารณะชนตลอดจนสู่นานาชาติ ตั้งแต่กระบวนการคัดเลือกปัจจัยนำเข้า ได้แก่ คุณภาพผู้เรียน คุณภาพอาจารย์ผู้สอน การพัฒนาคุณภาพ จนถึงการจัดติดตามผลลัพธ์ของสถาบันอุดมศึกษาไทยในด้านต่าง ๆ การจัดอันดับมหาวิทยาลัยในประเทศไทย เป็นตัวชี้วัดถึงคุณภาพที่สำคัญ

ที่สุดประการหนึ่งที่จะบ่งบอกถึงประสิทธิภาพด้านต่าง ๆ ของการบริหารงานวิชาการของสถาบัน และควรได้รับการพิจารณาปรับปรุงเกณฑ์และตัวบ่งชี้ให้มีความเหมาะสมกับบริบทประเทศไทย และนำมาใช้ในสถานการณ์ปัจจุบันที่สังคมเน้นความมีคุณภาพทุก ๆ ด้านของการจัดการเรียนการสอน [2] ดังนั้น การประกันคุณภาพการศึกษาจึงเป็นกลไกที่สำคัญในการทำหน้าที่ส่งเสริมและผลักดันให้กระบวนการทำงานของหน่วยงานต่าง ๆ ดำเนินไปอย่างเป็นระบบ มุ่งไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้การประกันคุณภาพภายในยังมีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาให้เป็นที่ยอมรับของผู้ปกครอง ชุมชน และสังคม รวมไปถึงผู้ประกอบการและสถานประกอบการ [3]

การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นในการดำเนินการด้านประกันคุณภาพของคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ สู่เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPEX300) มีเป้าหมายเพื่อศึกษาระดับความต้องการจำเป็นซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ คือ การวางแผนปฏิบัติงาน การปฏิบัติตามแผน การตรวจสอบประเมินผล และการนำผลการประเมินมาปรับปรุงงาน [4] และศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นในการดำเนินการด้านประกันคุณภาพของคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เพื่อให้เข้าใจถึงปัจจัยที่สำคัญที่ส่งผลต่อความต้องการในการดำเนินการด้านประกันคุณภาพ โดยมุ่งเน้นที่การปรับปรุงและพัฒนาต่าง ๆ ซึ่งสามารถช่วยให้คณะศึกษาศาสตร์ ดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ปัจจัยต่าง ๆ ประกอบด้วย 1) ภาวะผู้นำและการกำหนดนโยบาย 2) การบริหารจัดการและงบประมาณ 3) การมีส่วนร่วมของบุคลากรต่อการประกันคุณภาพ 4) ทักษะจิตของบุคลากรต่อการประกันคุณภาพ 5) ทรัพยากรและเทคโนโลยีในการดำเนินการประกันคุณภาพ 6) วัฒนธรรมองค์กร 7) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบประกันคุณภาพ [5] ซึ่งผลการศึกษาในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนการกำหนดนโยบาย พัฒนาคุณภาพการศึกษา ตลอดจนการกำหนดยุทธศาสตร์ที่จะนำไปสู่การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

โดยมีเป้าหมายที่จะก้าวไปสู่เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ

วัตถุประสงค์

1) เพื่อศึกษาระดับความต้องการจำเป็นในการดำเนินการด้านประกันคุณภาพของคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ สู่เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ

2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นในการดำเนินการด้านประกันคุณภาพของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ สู่เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ

2. วิธีดำเนินงานวิจัย

2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ บุคลากรคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

กลุ่มตัวอย่าง คือ บุคลากรคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำนวน 70 คน คำนวณหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างพิจารณาจากจำนวนตัวแปรที่ใช้ในการทำนาย (predictors) หรือตัวแปรอิสระ (independent variables) คือ อย่างน้อย 10 เท่าของจำนวนตัวแปร (สำหรับงานวิจัยนี้มีตัวแปรที่ใช้ในการทำนาย 7 ตัวแปร) [6] จากนั้นจึงทำการสุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) หลังจากเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามแล้วได้มีการตัดกลุ่มตัวอย่างที่ไม่สอดคล้องออก จำนวน 6 คน เหลือกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 64 คน

ตัวแปรต้น คือ ปัจจัยในการดำเนินการด้านประกันคุณภาพ ประกอบด้วย 1) ภาวะผู้นำและการกำหนดนโยบาย 2) การบริหารจัดการและงบประมาณ 3) การมีส่วนร่วมของบุคลากรต่อการประกันคุณภาพ 4) ทักษะจิตของบุคลากรต่อการประกันคุณภาพ 5) ทรัพยากรและเทคโนโลยีในการดำเนินการประกันคุณภาพ 6) วัฒนธรรมองค์กร 7) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบประกันคุณภาพ

ตัวแปรตาม คือ ความต้องการจำเป็นในการดำเนินการด้านประกันคุณภาพ

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นในการดำเนินการด้านประกันคุณภาพของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ สู่เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ ใช้มาตราประมาณค่า 5 ระดับ ประกอบไปด้วย 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา สถานภาพ ระยะเวลาการทำงานเคยได้รับการอบรมด้านประกันคุณภาพหรือไม่

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นในการดำเนินการด้านประกันคุณภาพของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ สู่เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ มาตราประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 4 องค์ประกอบ 27 ข้อคำถาม โดยมีรายละเอียดดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 ด้านการวางแผนปฏิบัติงาน จำนวน 9 ข้อคำถาม

องค์ประกอบที่ 2 ด้านการปฏิบัติตามแผน จำนวน 5 ข้อคำถาม

องค์ประกอบที่ 3 ด้านการตรวจสอบประเมินผลไปใช้ จำนวน 7 ข้อคำถาม

องค์ประกอบที่ 4 ด้านการนำผลประเมินมาปรับปรุงงาน จำนวน 6 ข้อคำถาม

แบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า โดยใช้เกณฑ์กำหนดน้ำหนักคะแนนและมาตราประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต ดังนี้

5 คะแนน หมายถึง สภาพจริงที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับมากที่สุด

4 คะแนน หมายถึง สภาพจริงที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับมาก

3 คะแนน หมายถึง สภาพจริงที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับปานกลาง

2 คะแนน หมายถึง สภาพจริงที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับน้อย

1 คะแนน หมายถึง สภาพจริงที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายของค่าคะแนนตามวิธีของเบสท์ [7] มี 5 ระดับ คือ

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง สภาพจริงที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง สภาพจริงที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง สภาพจริงที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง สภาพจริงที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง สภาพจริงที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นในการดำเนินการด้านประกันคุณภาพของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ สู่เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ มาตราประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 7 ปัจจัย 34 ข้อคำถาม โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ปัจจัยที่ 1 ด้านภาวะผู้นำและการกำหนดนโยบาย จำนวน 6 ข้อคำถาม

ปัจจัยที่ 2 ด้านการบริหารจัดการและงบประมาณ จำนวน 4 ข้อคำถาม

ปัจจัยที่ 3 ด้านการมีส่วนร่วมของบุคลากรต่อการประกันคุณภาพ จำนวน 4 ข้อคำถาม

ปัจจัยที่ 4 ด้านทัศนคติของบุคลากรต่อการประกันคุณภาพ จำนวน 3 ข้อคำถาม

ปัจจัยที่ 5 ด้านทรัพยากรและเทคโนโลยีในการดำเนินการประกันคุณภาพ จำนวน 6 ข้อคำถาม

ปัจจัยที่ 6 ด้านวัฒนธรรมองค์กร จำนวน 7 ข้อคำถาม

ปัจจัยที่ 7 ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบประกันคุณภาพ จำนวน 4 ข้อคำถาม

โดยเครื่องมือข้างต้นได้ผ่านการหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม (IOC) จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่าง .67-1.00 ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม อยู่ที่ .728

2.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นในการดำเนินการด้านประกันคุณภาพของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ สู่เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

1. วิเคราะห์ข้อมูลของตัวแปรปัจจัยที่ศึกษา เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการดำเนินการด้านประกันคุณภาพของคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัย

สงขลานครินทร์ โดยใช้สถิติ Priority Needs Index Modified (PNI Modified)

3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์และตัวแปรเกณฑ์ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์สหสัมพันธ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน

4. วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นในการดำเนินการด้านประกันคุณภาพของคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ สู่เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) โดยวิธีเพิ่มตัวแปรอิสระแบบขั้นตอน (Stepwise Regression)

3. ผลและการอภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นในการดำเนินการด้านประกันคุณภาพของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ สู่เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศได้ผลดังนี้

3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นในการดำเนินการด้านประกันคุณภาพของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ สู่เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ

พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 70 คน จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพการปฏิบัติเทศ และประสบการณ์การอบรม EdPEX ได้ดังนี้

เพศ ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิง จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 77.10 และเพศชาย จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 22.90

อายุ ผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 ซึ่งเท่ากับอายุระหว่าง 41-50 ปี รองลงมาคือ อายุระหว่าง 51-60 ปี จำนวน 8 คน

คิดเป็นร้อยละ 11.40 และอายุระหว่าง 21-30 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 8.60

ระดับการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีเป็นส่วนใหญ่ จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 48.60 รองลงมาคือ ระดับปริญญาโท จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 34.30 ระดับปริญญาเอก จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 12.90 และต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.30

สถานภาพการปฏิบัติงาน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นบุคลากรสายอำนวยการ จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 65.80 รองลงมาคือบุคลากรสายวิชาการ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 27.10 และเป็นผู้บริหาร จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 7.10

ประสบการณ์การทำงาน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทำงาน 16 ปีขึ้นไป จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 44.30 รองลงมาคือ ประสบการณ์ทำงานระหว่าง 11-15 ปี จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 27.10 ประสบการณ์ทำงานระหว่าง 6-10 ปี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 18.60 และประสบการณ์ทำงานระหว่าง 1-5 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00

ประสบการณ์การอบรม EdPEX ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ไม่มีประสบการณ์ประสบการณ์การอบรม EdPEX จำนวน 41 คิดเป็นร้อยละ 58.57 และ มีประสบการณ์ประสบการณ์การอบรม EdPEX จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 41.43

3.2 การวิเคราะห์ระดับความต้องการจำเป็นในการดำเนินการด้านประกันคุณภาพของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ สู่เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ

จากตารางที่ 1 พบว่า ค่าเฉลี่ยสภาพการดำเนินการปัจจุบัน (I) ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28 กับสภาพการดำเนินงานที่คาดหวัง (D) ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 การดำเนินงานทั้ง 4 ขั้นตอนประกอบด้วย ด้านการวางแผนปฏิบัติงาน ด้านการปฏิบัติตามแผน ด้านการตรวจสอบประเมินผล ด้านการนำผลประเมินมาปรับปรุงงาน โดยสภาพการดำเนินการปัจจุบันมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าสภาพการดำเนินงานที่คาดหวังทุกข้อ แสดงให้เห็นถึงการดำเนินการด้านประกันคุณภาพทั้ง 4 ขั้นตอน

เป็นความต้องการจำเป็นทุกข้อซึ่งการดำเนินงานที่มีค่าความจำเป็นสูงสุดคือ ด้านการปฏิบัติตามแผน (0.57) รองลงมา คือ ด้านการนำผลการประเมินมาปรับปรุงงาน (0.51) ด้านการตรวจสอบประเมินผล (0.50) และด้านการวางแผนปฏิบัติงาน (0.49) ตามลำดับ

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและเรียงลำดับความต้องการจำเป็นในการดำเนินการด้านประกันคุณภาพของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

การดำเนินงาน	I (สภาพการดำเนินงานปัจจุบัน)	D (สภาพการดำเนินงานที่คาดหวัง)	PNI (I-D)/D	ลำดับที่
ด้านการวางแผนปฏิบัติงาน	3.38	4.56	0.49	4
ด้านการปฏิบัติตามแผน	3.22	4.60	0.57	1
ด้านการตรวจสอบประเมินผล	3.26	4.53	0.50	3
ด้านการนำผลการประเมินมาปรับปรุง	3.27	4.51	0.51	2
เฉลี่ยรวมทุกด้าน	3.28	4.55	0.52	

3.3 การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นในการดำเนินการด้านประกันคุณภาพของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ สู่เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPEx300)

จากตารางที่ 2 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นในการดำเนินการด้านประกันคุณภาพของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ภาพรวมเห็นด้วยในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.08 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า เห็นด้วยในระดับมากทุกด้าน ตามลำดับดังนี้ ด้านทัศนคติของบุคลากรต่อการประกันคุณภาพ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.68 ด้านทรัพยากรและ

เทคโนโลยีในการดำเนินการประกันคุณภาพ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.63 ด้านภาวะผู้นำและการกำหนดนโยบาย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.78 ด้านวัฒนธรรมองค์กร ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.63 ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบประกันคุณภาพ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.86 ด้านการบริหารจัดการและงบประมาณ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.85 ด้านการมีส่วนร่วมของบุคลากรต่อการประกันคุณภาพ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.94

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นในการดำเนินการด้านประกันคุณภาพของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (n=64)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็น	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ภาวะผู้นำและกำหนดนโยบาย	4.01	0.78
การบริหารจัดการและงบประมาณ	3.91	0.85
การมีส่วนร่วมของบุคลากรต่อการประกันคุณภาพ	3.83	0.94
ทัศนคติของบุคลากรต่อการประกันคุณภาพ	4.10	0.68
ทรัพยากรและเทคโนโลยีในการดำเนินการประกันคุณภาพ	4.03	0.63
วัฒนธรรมองค์กร	4.00	0.63
ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบประกันคุณภาพ	3.99	0.86
เฉลี่ยรวมทุกด้าน	3.98	0.08

จากตารางที่ 3 พบว่า สมการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นในการดำเนินการด้านประกันคุณภาพของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ คือ

$$Y = 2.547 - 161X_3 - .15X_2 - .118X_4 - .087X_7$$
 โดย

Y = ความต้องการจำเป็นในการดำเนินการประกัน
คุณภาพ

X_3 = ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของบุคลากรต่อการ
ประกันคุณภาพ

X_2 = ปัจจัยด้านการบริหารจัดการและงบประมาณ

X_4 = ปัจจัยด้านทัศนคติของบุคลากรต่อการ
ประกันคุณภาพ

X_7 = ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ
ระบบประกันคุณภาพ

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณในการ
พยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นในการ
ดำเนินการด้านประกันคุณภาพของคณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (n= 70)

ตัวทำนาย	B	SE	β	t	P-value
การมีส่วนร่วม ของบุคลากร ต่อการประกัน คุณภาพ (X_3)	-.161	.048	-.349	-3.33	.001
การบริหาร จัดการและ งบประมาณ (X_2)	-.157	.045	-3.467	-3.47	.001
ทัศนคติของ บุคลากรต่อ การประกัน คุณภาพ (X_4)	-.188	.054	-2.164	-2.16	.034
ความรู้ ความ เข้าใจเกี่ยวกับ ระบบประกัน คุณภาพ (X_7)	-.087	.041	-2.129	-2.13	0.37

ค่าคงที่ = 2.547 ; SE = $\pm$.416 ; R = .903 ; R²
= .816 ; Adjusted R² = .805 ; F = 72.102

ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของบุคลากรต่อการประกัน
คุณภาพ ปัจจัยด้านการบริหารจัดการและงบประมาณปัจจัย
ด้านทัศนคติของบุคลากรต่อการประกันคุณภาพของคณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ส่งผลต่อความ
ต้องการจำเป็นในการดำเนินการประกันคุณภาพ อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าน้ำหนักความสำคัญ -

.161 , -.157 , -.118 และ -.087 ตามลำดับ ปัจจัยที่ส่งผล
ต่อความต้องการจำเป็นในการดำเนินการด้านประกัน
คุณภาพของคณะศึกษาศาสตร์ ในภาพรวมมีความสัมพันธ์
อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
เท่ากับ .903 และตัวแปรปัจจัยทั้ง 4 ตัว ร่วมกันอธิบายความ
แปรปรวนของความต้องการจำเป็นในการดำเนินการ
ประกันคุณภาพได้ร้อยละ 81.60

จากผลการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความ
ต้องการจำเป็นในการดำเนินการด้านประกันคุณภาพของ
คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ สู่เกณฑ์
คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ สามารถ
อภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาความต้องการจำเป็นในการ
ดำเนินการด้านประกันคุณภาพของคณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบว่า 1) ค่าเฉลี่ยสภาพการ
ดำเนินการปัจจุบัน (I) ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และ
ค่าเฉลี่ยสภาพการดำเนินงานที่คาดหวัง (D) ในภาพรวมอยู่
ในระดับมากที่สุด เนื่องจากการดำเนินการประกันคุณ
คุณภาพ (EdPEX) ของคณะศึกษาศาสตร์ จำกัดอยู่เฉพาะ
กลุ่มผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบด้านการประกัน
คุณภาพ ทำให้การดำเนินการยังไม่ครบวงจร PDCA ขาดการ
สร้างความรู้และมีส่วนร่วมของบุคลากรภายใน
หน่วยงาน ด้วยวงจร PDCA นั้น เป็นกระบวนการซึ่ง
ประกอบด้วยวางแผน การปฏิบัติตามแผน การ
ตรวจสอบ ผลการปฏิบัติงาน และการแก้ปัญหา [8] ดังนั้น
การดำเนินการด้านประกันคุณภาพของคณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ สู่เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อ
การดำเนินการที่เป็นเลิศให้สำเร็จและมีประสิทธิภาพนั้น
ต้องดำเนินงานให้ครบถ้วนตามวงจร PDCA สอดคล้องกับ
ผลการวิจัยของ ธนาเดช และวิเชียร [9] ได้ศึกษาเรื่อง ความ
ต้องการจำเป็นการพัฒนาการมีส่วนร่วมในการดำเนินการ
ประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 พบว่า ผลการวิจัย
สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็น
การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน
สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ขอนแก่น เขต 3 สภาพปัจจุบันโดยภาพรวม พบว่า อยู่ใน
ระดับปานกลาง ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ โดยภาพรวม อยู่ใน
ระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ อุลัยพร และ นิย

ดา [10] ได้ศึกษาเรื่องความต้องการจำเป็นในการดำเนินการ การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 มี ผลการวิจัย พบว่า สภาพที่พึงประสงค์ในการดำเนินการ การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด 2) การดำเนินการที่มีค่าความต้องการความจำเป็น สูงที่สุดคือ ด้านการปฏิบัติตามแผน (0.57) รองลงมาคือ ด้านการนำผลการประเมินมาปรับปรุงงาน (0.51) ด้านการ ตรวจสอบประเมินผล (0.50) และด้านการวางแผน ปฏิบัติงาน (0.49) ตามลำดับ เนื่องจากการดำเนินการใน หน่วยงานเน้นการวางแผนและการสั่งการ โดยไม่ได้มีระบบ กำกับติดตามกระบวนการปฏิบัติตามแผน การตรวจสอบ ประเมินผล ตลอดจนการนำผลที่ได้มาปรับปรุงงาน ไม่ สอดคล้องกับ ธนาเดช และวิเชียร [9] ได้ศึกษาเรื่อง ความ ต้องการจำเป็นในการพัฒนาการมีส่วนร่วมในการดำเนินการ การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 พบว่า ส่วน ความต้องการจำเป็น การพัฒนาการมีส่วนร่วมในการ ดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 เรียงตามลำดับได้ดังนี้ 1) ด้านการจัดทำแผนพัฒนาการ จัด การศึกษาของสถานศึกษา 2) ด้านการกำหนดมาตรฐาน การศึกษาของสถานศึกษา 3) ด้านการดำเนินการตาม แผนพัฒนาการจัดการศึกษา 4) ด้านการพัฒนา การศึกษาให้มีคุณภาพ 5) ด้านการประเมินผลและการ ตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา 6) ด้านการ ติดตามและการดำเนินการ และ 7) ด้านการจัดทำรายงาน ผลการประเมินตนเอง

2. ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการ จำเป็นในการดำเนินการด้านประกันคุณภาพของคณะ ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบว่า ปัจจัยที่ ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นในการดำเนินการด้านประกัน คุณภาพของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ภาพรวมเห็นด้วยในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.08 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ปัจจัยด้านทัศนคติของบุคลากรต่อการประกันคุณภาพ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเท่ากับ 4.10 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.69 เนื่องจากปัจจัยด้านบุคลากรถือเป็นตัวแปรที่ สำคัญมากในการดำเนินการเกี่ยวกับเกณฑ์คุณภาพ

การศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ ดังนั้นการที่บุคลากร ในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มี ทัศนคติเชิงบวกต่อการประกันคุณภาพในระดับสูง จะเป็นกล ยุทธ์สำคัญในการขับเคลื่อนการประกันคุณภาพตามแนวคิด ทฤษฎีแรงใจของ Herzberg [11] ที่เชื่อว่าการที่บุคลากร จะปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นขึ้นอยู่กับความพึง พอ โดยระบุว่าความพึงพอใจในงานเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผล ต่อประสิทธิภาพในการทำงาน เมื่อบุคลากรรู้สึกมีส่วนร่วม และมีบทบาท จะส่งผลให้เกิดความพึงพอใจในงานและมี แรงใจในการทำงานสูงขึ้น ทั้งนี้สอดคล้องกับ อุไร [12] ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการประกัน คุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะ/วิทยาลัย มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พบว่า ปัจจัยด้านบุคคลส่งผลต่อ ความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับ คณะ/วิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

4. สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นใน การดำเนินการด้านประกันคุณภาพของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ส่งผลต่อความต้องการจำเป็น ในการดำเนินการด้านประกันคุณภาพมากที่สุดคือ การมีส่วน ร่วมของบุคลากรต่อการประกันคุณภาพ รองลงมาคือ การ บริหารจัดการและงบประมาณ ทัศนคติของบุคลากรต่อการ ประกันคุณภาพและความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบประกัน คุณภาพ ตามลำดับ ดังนั้นการดำเนินการด้านประกัน คุณภาพของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ สู่เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ นำไปสู่ความรู้ที่สำคัญและสามารถประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาการ ดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประการแรกคือ การศึกษาพบว่าสภาพการดำเนินการปัจจุบันของคณะ ศึกษาศาสตร์อยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่สภาพการ ดำเนินงานที่คาดหวังอยู่ในระดับมากที่สุด นั้นแสดงถึงความ จำเป็นในการพัฒนาระบบ PDCA (Plan-Do-Check-Act) ให้ครอบคลุมทุกบุคลากร เพื่อให้การดำเนินงานด้านประกัน คุณภาพมีประสิทธิภาพและสามารถตอบสนองความคาดหวัง ได้อย่างเต็มที่ นอกจากนี้ การปฏิบัติตามแผนเป็นปัจจัยที่มี ค่าความต้องการสูงสุด การดำเนินการต้องเน้นที่การกำกับ ติดตาม การตรวจสอบ และการประเมินผลอย่างครบถ้วน

เพื่อให้การประกันคุณภาพมีความน่าเชื่อถือและสามารถปรับปรุงได้อย่างต่อเนื่อง อีกหนึ่งปัจจัยสำคัญคือทัศนคติของบุคลากรต่อการประกันคุณภาพ การมีทัศนคติเชิงบวกของบุคลากรจะช่วยสร้างแรงจูงใจและความพึงพอใจในการทำงาน ซึ่งเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงาน การสร้างการรับรู้และการมีส่วนร่วมของบุคลากรในทุกระดับเป็นอีกหนึ่งกลยุทธ์สำคัญ การดำเนินการประกันคุณภาพควรเน้นที่การมีส่วนร่วมของทุกคน เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างครบวงจรตามวงจร PDCA ทั้งนี้การพัฒนาตามระบบ PDCA และการสร้างทัศนคติเชิงบวกของบุคลากรเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ บรรลุเกณฑ์คุณภาพการศึกษา EdPEx300 อย่างมีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

- [1] สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, *คู่มือประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา*, กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2557.
- [2] กัลยารัตน์ อนนทร์รัตน์, *การจัดอันดับมหาวิทยาลัยเส้นทางพัฒนาคุณภาพการอุดมศึกษาไทยสู่มหาวิทยาลัยมาตรฐานระดับโลก*, เอกสารเผยแพร่, 2567.
- [3] พระเมธีปริยัติธาดา, บุญพรม จารุบุญโย, พระมหาสิริวัฒนา สิริวัชรารกุล, สิริกาญจน์ ธนวุฒิพรพินิต, & ชมพูนุช ข้างเจริญ, “การประกันคุณภาพการศึกษา,” *วารสารเศรษฐศาสตร์ปริทรรศน์*, ปีที่ 8, ฉบับที่ 1, หน้า 375-380, มกราคม-เมษายน 2564.
- [4] ดวงใจ กลุขดากร, “การศึกษาความต้องการจำเป็นในการดำเนินการด้านประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา หลังการได้รับการประเมินภายนอกจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.),” *วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา)*, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ, 2545.
- [5] พรภัทร เกศภาพร, “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการประกันคุณภาพตามเกณฑ์คุณภาพการศึกษา เพื่อดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPEx),” *วารสารวิจัยพุทธศาสตร์และสาระความรู้*, ปีที่ 2, ฉบับที่ 2, หน้า 83-94, มกราคม – มิถุนายน 2565.
- [6] J. T. Roscoe, “Fundamental research statistics for the behavioral sciences,” New York: Holt, Rinehart and Winston, 1975.
- [7] L. Cronbach, “Essential of Psychology and Education,” New York: Mc – Graw Hill, 1984.
- [8] กระทรวงศึกษาธิการ, *คู่มือการพัฒนาโรงเรียนเข้าสู่มาตรฐานการศึกษา การบริหารระบบคุณภาพ*, กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ, 2540.
- [9] ธนาเดช เขียวแก้ว, และ วิเชียร รุ้เย็นยง, “ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการมีส่วนร่วมในการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3,” *วารสารวิชาการและวิจัยมหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*, ปีที่ 12, ฉบับที่ 4, หน้า 30-41, ตุลาคม-ธันวาคม 2565.
- [10] อุลัยพร หินชุย, และ นิยดา เปี่ยมพิชนะ, “ความต้องการจำเป็นในการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2,” *วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา)*, ขอนแก่น, มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ, 2563.
- [11] F. Herzberg, “One more time: How do you motivate employees,” *Harvard Business Review*, Issue 46, 53-62, 1968.
- [12] อุไร จัยกำจร, “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะ/วิทยาลัยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี,” กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, 2567.